

Mål nr 8316-19

Bror Irgens ./ Stockholms kommun genom dess kommunstyrelse angående laglighetsprövning enligt kommunallagen

Stockholms kommun har förelagts att inkomma med yttrande över Bror Irgens överklagande i rubricerat mål. Med anledning härav får Stockholms kommun genom dess kommunstyrelse, härefter staden, anföra följande.

Det överklagade beslutet

Stockholms kommunfullmäktige beslutade den 18 mars 2019, § 25, följande.

1. Som svar på kommunfullmäktiges minoritetsåterremiss hänvisas till vad som sägs i utlåtandet.
2. Felparkeringsavgift för trafikfarlig eller hindrande uppställning av fordon fastställs till 1 300 kr, felparkeringsavgift för trafikstörande uppställning av fordon fastställs till 1 100 kr och felparkeringsavgift för mindre trafikstörande uppställning av fordon fastställs till 900 kr, enligt trafiknämndens förslag.
3. Avgifterna ska gälla från och med den 1 april 2019.

Överklagandet

Bror Irgens, härefter klaganden, har överklagat beslutet och som det får förstås yrkat att beslutet ska upphävas.

Till stöd för yrkandet har klaganden anfört att parkerings- och felparkeringsavgifter enligt gällande reglemente inte får användas som inkomstkälla för kommunen. Vidare har han anfört att det inte är bevisat att avgiftshöjningarna skulle bidra till större framkomlighet och att höjningarna dessutom är ett slag i luften då det ofta är lyxbilar som parkerar fel i stan och ägarna av dessa är okänsliga för höjningar.

Stadens inställning

Staden bestrider klagandens yrkande.

Bemötande

Inledning

Vid laglighetsprövning enligt kommunallagen ska domstolen endast bedöma det överklagade beslutets laglighet. För laglighetsprövning gäller enligt 13 kap. 8 § kommunallagen att ett överklagat beslut ska upphävas, om

1. det inte har tillkommit på lagligt sätt,

2. beslutet rör något som inte är en angelägenhet för kommunen eller landstinget,
3. det organ som har fattat beslutet inte har haft rätt att göra det, eller
4. beslutet annars strider mot lag eller annan författning.

I mål om laglighetsprövning gäller i princip att klaganden har bevisbördan för att det föreligger omständigheter som innebär att ett kommunalt beslut ska upphävas på någon av de grunder som anges i 13 kap. 8 § KL (se bl. a RÅ 2010 ref. 119). Vid prövningen av ett överklagande får inte beaktas andra omständigheter än sådana som klagandena har hänvisat till före klagotidens utgång (13 kap. 7 § KL).

Bakgrund

Kommunfullmäktiges budget för 2019 ger trafiknämnden ett antal uppdrag som ska syfta till att öka framkomligheten. Bland annat pekas cykelpendlingsstråk och kollektivtrafikens framkomlighet ut som prioriterade. Den totala biltrafiken ska minska genom att staden genomför åtgärder som förbättrar förutsättningarna för att välja kapacitetsstarka trafikslag som gång, cykel och kollektivtrafik.

Stockholms gator används av många trafikantgrupper i stor konkurrens. Staden måste beakta alla gruppers intressen med utgångspunkt i stadens framkomlighetsstrategi. Ett viktigt uppdrag är att förbättra framkomligheten och säkerställa trafiksäkerhet och tillgänglighet på Stockholms gator. För att ordna trafiken är avgiftsuttaget för parkering en viktig faktor.

Antalet fordon har ökat under flera år, vilket ställer ökade krav på staden för att hantera framkomligheten och trafiksäkerheten. Som ett led i denna utmaning antog kommunfullmäktige den 26 juni 2016 en ny parkeringsstrategi och plan för gatuparkering. En av de sex huvudprinciperna i parkeringsstrategin är att parkering ska användas som styrmedel för att åstadkomma ett hållbart trafiksystem.

Det nu aktuella beslutet

Det aktuella beslutet innebär att avgiften för felparkeringar som anses vara trafikfarliga eller hindrande höjs med 100 kr till 1 300 kr, att avgiften för trafikstörande eller hindrande uppställning höjs med 250 kr till 1 100 kr och att avgiften för mindre trafikstörande uppställning höjs med 150 kr till 900 kr.

Kommunens möjlighet att ta ut ersättning för felparkering regleras i lag (1976:206) om felparkeringsavgift (FelPL). FelPL kompletteras av bestämmelserna i förordningen (1976:1128) om felparkeringsavgift (FelPF).

I 3 § FelPL anges att regeringen får ange det högsta och det lägsta belopp som felparkeringsavgifter får fastställas till. Beloppen får därvid varieras med hänsyn till skilda slag av parkeringsöverträdelser. Avgiftens belopp fastställs av regeringen eller den myndighet eller kommun som regeringen bestämmer.

I 2 a § FelPF anges vidare att det är kommunen som fastställer felparkeringsavgiftens belopp. Avgiftens belopp får fastställas till lägst sjuttiofem och högst ettusentrehundra kronor. I förordningen framgår för vilka överträdelser felparkeringsavgift får tas ut.

Det är kommunfullmäktige som beslutar i fråga om felparkeringsavgiftens storlek (5 kap. 1 § KL).

Till skillnad från vad som gäller vid beslut om rätt att ta ut parkeringsavgift, vilken regleras i lag (1957:259) om rätt för kommun att ta ut avgifter för vissa upplåtelser av offentlig plats, behöver felparkeringsavgiften inte grunda sig på behovet av att ordna trafiken. Det står således kommunen fritt att besluta om storleken på felparkeringsavgiften inom de ramar som regeringen har fastställt. Därutöver *får* beloppen varieras med hänsyn till skilda slag av parkeringsöverträdelser. Det ligger vidare i felparkeringsavgiftens natur att den ska verka för bättre framkomlighet genom att syftet med avgiften i första hand är av avskräckande karaktär. I andra hand är avgiften tänkt som en avgift för själva överträdelsen.

Mot bakgrund av det anförda anser staden att beslutet inte är olagligt eller att det av någon annan anledning ska upphävas på någon av de grunder som anges i 13 kap 8 § KL. Överklagandet ska därför avslås.
